

Xina, i l'article 138 de la Llei fonamental de la regió administrativa especial de Macao, República Popular de la Xina, ha decidit que l'Esmena, anteriorment mencionada, s'aplicarà a la regió administrativa especial de Hong Kong, República Popular de la Xina i a la regió administrativa especial de Macao, República Popular de la Xina.

El Govern de la República Popular de la Xina recorda que les disposicions de l'article 5 del Protocol de Montreal relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó no s'apliquen a la regió administrativa especial de Hong Kong, República Popular de la Xina i a la regió administrativa especial de Macao, República Popular de la Xina.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 24 de febrer del 2011

Xavier Espot Miró
Ministre d'Afers Exteriors i Relacions
Institucionals

Edicte

Atès que l'Esmena del Protocol relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, fet a Montreal el 16 de setembre de 1987 ajustat i/o esmenat a Montreal el 17 de setembre de 1997, és vigent al Principat d'Andorra des del 26 d'abril del 2009;

Atès que la lletra d de l'article 16 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del 19 de desembre de 1996, disposa que s'han de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra totes les modificacions que puguin influir en els tractats publicats;

Vista la notificació del 12 de novembre del 2010 del secretari general de les Nacions Unides que, actua en qualitat de dipositari i ha informat que l'11 de novembre del 2010 Moçambic es va adherir a l'Esmena del Protocol esmentat;

Es fa pública l'adhesió de Moçambic a l'Esmena del Protocol relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó ajustat i/o esmenat a Montreal el 17 de setembre de 1997.

L'Esmena va entrar en vigor per a Moçambic el 9 de febrer del 2011, de

conformitat amb l'apartat 3 de l'article 3 de l'Esmena del Protocol esmentat.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 24 de febrer del 2011

Xavier Espot Miró
Ministre d'Afers Exteriors i Relacions
Institucionals

Lleis ordinàries

Llei 1/2011, del 2 de febrer, de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 2 de febrer del 2011 ha aprovat la següent:

llei 1/2011, del 2 de febrer, de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries

Exposició de motius

En aplicació de l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer, aprovada el 27 de novembre de 1993, el sistema de garantia de les obligacions operacionals de les entitats bancàries ha estat regit, des de l'any 1995, per un sistema de dipòsit de reserves en garantia, el marc normatiu bàsic del qual es regula per la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que les entitats enquadrades han de mantenir i dipositar en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995.

Malgrat la denominació formal, aquest sistema de reserves en garantia de dipòsits ha operat fins avui com a sistema de finançament en el marc de la política financera de l'Estat. A la vegada, el sistema complementa els mecanismes que garanteixen la solvència i l'estabilitat del sistema bancari andorrà, sense constituir, però, una garantia directa per al reemborsament dels dipòsits als seus titulars en cas que esdevinguessin indisponibles.

Les convulsions recents dels mercats financers internacionals han impulsat iniciatives legislatives relatives als sistemes de garantia de dipòsits als països del nostre entorn, la qual cosa ha comportat una valoració pausada del legislador andorrà a l'efecte de configurar el règim més idoni per protegir la solidesa i la solvència del sistema financer andorrà envers els seus dipositants.

D'acord amb l'evolució dels referents europeus sembla convenient fixar els imports màxims de cobertura de 100.000 euros per dipositant i 100.000 euros per inversor, per cada entitat, amb un límit global inicial de 94,1 milions d'euros que es veurà incrementat per un sistema d'aportacions anuals fins que el patrimoni del fons assoleixi l'1,5% de la base de càlcul de les aportacions definida en l'article 7, amb un límit màxim de 200 milions d'euros (en valor absolut).

La valoració dels diversos sistemes de garantia aplicats als referents comparats (sistemes ex ante i ex post) i les particularitats d'un sector bancari amb un nivell de concentració elevat han configurat el sistema que regula aquesta Llei com a mecanisme de garantia ex post, que només actuaria abonant els imports garantits corresponents en casos d'intervenció o liquidació forçosa de les entitats membres.

La Llei estableix l'adhesió obligatòria de les entitats bancàries autoritzades a operar a Andorra i un sistema que garanteixi la confidencialitat dels clients, sotmès al control d'una comissió de gestió integrada per representants de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) i de l'Associació de Bancs Andorrans, com a entitat representativa de les entitats bancàries.

A l'efecte de garantir el compliment de les obligacions eventuales derivades del sistema de garantia, es proposa l'articulació d'aquest sistema mitjançant inversions de les entitats adherides en actius líquids que donin contrapartida a una reserva indisponible.

El càlcul dels imports coberts per la garantia es faria en brut, és a dir, sense compensació dels deutes eventuales dels dipositaris amb l'entitat bancària afectada, i s'establiria, addicionalment, un règim privilegiat dels crèdits dels dipositaris fins al màxim de l'import garantit pel sistema de garantia, fet que requereix l'aprovació d'un règim especial de normes concursals.

Capítol primer. El sistema de garantia de dipòsits en entitats bancàries andorranes

Article 1

Creació del sistema

Es crea un Sistema de garantia de dipòsits i inversions amb la finalitat de garantir la devolució dels fons en efectiu i dels valors dipositats a les entitats bancàries membres del Sistema de garantia als beneficiaris d'aquest Sistema.

El Sistema de garantia no té personalitat jurídica pròpia, sense perjudici de la capacitat d'exercir les funcions que li són conferides, i es gestiona d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei. La seu de la Comissió Gestora es troba a l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Article 2

Beneficiaris del Sistema de garantia

Són beneficiaris del Sistema de garantia les persones físiques i jurídiques, qualsevol que sigui la seva nacionalitat o domicili, que mantinguin dipòsits en efectiu o de valors amb les entitats bancàries andorranes. Aquests beneficiaris tenen dret a la devolució d'aquests dipòsits en els termes establerts en aquesta Llei.

Article 3

Membres del Sistema de garantia

Són obligatòriament i exclusivament membres del Sistema de garantia totes les entitats bancàries autoritzades per operar a Andorra.

El Sistema de garantia ha de cobrir els dipositants de les sucursals d'entitats bancàries andorranes autoritzades en un altre país, que estan supeditades al règim següent:

- a) L'adscripció de les sucursals al Sistema de garantia és obligatori quan els dipòsits o els valors garantits confinats a la sucursal no estiguin coberts per cap sistema de garantia en el seu país d'acollida.
- b) En el cas que els dipòsits o els valors garantits confinats a la sucursal sí que estiguin coberts per un sistema de garantia al seu país d'acollida, s'han d'adscriure al Sistema andorrà per cobrir-ne la diferència de nivell o l'abast quan aquesta garantia sigui inferior a

la que cobreix el Sistema andorrà. En cas contrari, no caldrà.

c) Quan les sucursals prevegin l'adscripció a un sistema de garantia del país d'acollida s'ha d'informar la Comissió Gestora de les modalitats i les condicions que regulen el dit sistema perquè pugui valorar-ne la idoneïtat.

Article 4

Supòsits de cobertura

1. El Sistema de garantia estableix els mecanismes de devolució dels seus dipòsits als beneficiaris en cas que algun dels membres del Sistema sigui formalment declarat en fallida o suspensió de pagaments o intervingut administrativament per causa d'insuficient solvència i, com a conseqüència d'aquesta situació, es vegi impossibilitat per retornar l'efectiu i/o els valors dipositats en les dates compromeses per fer-ho.

2. En cas que no hi hagi una data específicament establerta, legalment o contractualment, per al seu venciment, així com en els casos en què s'hagi iniciat la liquidació del membre insolvent del Sistema, s'entendrà que el venciment és a la vista.

3. Els dipòsits en efectiu coberts pel Sistema de garantia són els següents:

a) Dipòsits d'efectiu a la vista o a termini en qualsevol divisa; en aquest darrer cas l'import es calcula, a l'efecte de determinar-ne l'equivalent en euros, al tipus de canvi del dia que s'hagi produït la declaració d'insolvència o la intervenció del membre insolvent del Sistema;

b) Dipòsits formalitzats en forma de certificats de dipòsit o altres valors similars representatius de deute, no emesos en sèrie, pagadors en efectiu i que hagin estat emesos pel membre insolvent del Sistema.

4. Els dipòsits de valors coberts pel Sistema de garantia són els dipòsits de valors o dipòsits en efectiu vinculats a la liquidació d'operacions referides a aquests dipòsits, que no es puguin separar de la massa activa o del patrimoni del membre insolvent del Sistema i que per aquesta causa es pugui produir un perjudici patrimonial per als beneficiaris.

El Sistema de garantia no garanteix en cap cas les pèrdues degudes a les fluctuacions de valor dels valors o instruments financers, a les insolvències o incompliments dels emissors o obligats sota els valors o els instruments financers, o dels mercats o sistemes on aquests es negociïn, es compensin o es liquidin. Tampoc no es garanteixen els dipòsits en efectiu o instruments financers representatius d'un deute financer pagadors pel membre insolvent del Sistema quan s'hagin constituït o s'hagin emès expressament amb el caràcter de subordinats, o quan resultin subordinats per imperatiu legal.

5. No es consideren en cap cas "dipòsits d'efectiu coberts" o "dipòsits de valors coberts", i no es tindran en compte per al càlcul de la reserva obligatòria, els dipòsits següents:

a) Els dipòsits realitzats per les entitats o les persones físiques següents, per compte propi i en nom propi:

- Entitats bancàries.
- Entitats financeres d'inversió i agències financeres d'inversió.
- Entitats asseguradores.
- Societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.
- Societats gestores de patrimonis.
- Altres entitats que, d'acord amb la seva normativa aplicable, exerceixin les activitats típiques anteriors incloses al sistema financer.

- Qualsevol entitat financera sotmesa a supervisió.

- Administradors, directius, socis amb responsabilitat personal, que tinguin una relació de causalitat amb les altres entitats del grup i accionistes que tinguin com a mínim el 25 per cent del capital de l'entitat de crèdit, persones encarregades de l'auditoria de comptes de l'entitat de crèdit i dipositants que tinguin una situació similar en altres societats del grup.

b) Els certificats de dipòsit al portador i les cessions temporals d'actius.

c) Els dipòsits constituïts per empreses o entitats que formin part del mateix grup que l'entitat membre del Sistema.

d) Els dipòsits constituïts per qualsevol administració pública.

6. Tot i que sí que es tindran en compte per al càlcul de la reserva obligatòria, segons el que s'estableix a l'article 7, no es consideren en cap cas "dipòsits d'efectiu coberts" o "dipòsits de valors coberts" els que es constitueixen:

a) En contra de les disposicions vigents; en particular, els que s'han originat en operacions en les quals hi hagi hagut una condemna penal a Andorra per delictes resultants d'operacions de blanqueig de capitals;

b) Per clients que hagin obtingut, a títol personal, condicions financeres que hagin contribuït a agreujar la situació de l'entitat, sempre que aquesta circumstància hagi estat determinada per sentència ferma;

c) Per persones que actuïn per compte de qualsevol dels dipositants exclosos a l'apartat anterior, i per compte o en concert amb els que s'esmenten als paràgrafs a) i b) precedents.

7. Les entitats integrades no poden utilitzar en la seva publicitat la pertinença al sistema, tanmateix hi poden incloure una menció sobre la mateixa pertinença sense afegir-hi altres dades o informacions.

8. La data comptable és la que s'estableix per a la determinació del saldo en les operacions de trànsit.

9. Quan el dipositant no és el beneficiari legal de les quantitats dipositades en el compte, la garantia ha de protegir el beneficiari legal sempre que aquest darrer hagi estat identificat o sigui identificable abans que es produeixi un supòsit de cobertura. En cas que hi hagi diversos beneficiaris legals, es té en compte la participació de cadascun segons les regles per les quals es gestionin les quantitats.

10. Els saldos existents en el moment de la revocació de l'autorització d'una entitat adscrita han de seguir coberts fins a l'extinció de la mateixa entitat. Els imports coberts són els que hi hagi en el moment de la revocació.

Article 5

Límit de cobertura per beneficiari

1. El Sistema de garantia té per objecte garantir als beneficiaris el reintegrament de l'import dels seus dipòsits d'efectiu coberts, amb un límit màxim per beneficiari de 100.000 euros, i dels dipòsits de valors coberts, també amb un límit màxim per beneficiari de 100.000 euros independent del primer. Aquests imports s'han de revisar amb una periodicitat mínima de cinc anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

L'import de 100.000 euros és, en cada cas, per beneficiari i per membre del Sistema, i no per dipòsit cobert, per la qual cosa, a l'efecte de determinar el límit màxim establert per beneficiari, s'ha de computar la totalitat de les posicions creditors que cada beneficiari tingui amb el membre insolvent del Sistema pels dipòsits d'efectiu coberts i pels dipòsits de valors coberts en la data en què aquest darrer hagi estat declarat en suspensió de pagaments, en fallida, o resulti intervingut, i no s'ha de computar el saldo creditor de cadascun dels dipòsits d'efectiu coberts o dels dipòsits de valors coberts que pogués tenir cada beneficiari amb el membre insolvent del Sistema.

2. Als dipòsits mancomunats o amb més d'un titular, es considera "beneficiari" cadascun dels titulars, d'acord amb el que es preveu al contracte de dipòsit i, en el seu defecte, a parts iguals.

3. La determinació de la posició creditora dels beneficiaris enfront del membre insolvent del Sistema s'ha de fer en base bruta, de tal manera que no es poden efectuar compensacions per raó dels crèdits no vençuts que el membre insolvent del Sistema pogués tenir.

Article 6

Reserva obligatòria i límit màxim de cobertura

Per tal que el Sistema de garantia pugui complir les obligacions que li són atribuïdes en aquesta Llei, tots els membres del Sistema han de crear i mantenir una reserva indisponible afectada al compliment de les garanties cobertes pel Sistema de garantia (en endavant, "reserva en garantia"). L'import total màxim de les reserves en garantia per al conjunt dels membres del Sistema serà de 94,1

milions d'euros en el moment inicial i s'establirà un règim d'aportacions anuals fins arribar al màxim de l'1,5 % de la base de càlcul definida en l'article 7, que operarà també com a límit màxim de cobertura del Sistema de garantia per al conjunt dels beneficiaris. En qualsevol cas, no es podrà sobrepassar mai el límit conjunt i absolut de 200 milions d'euros.

Article 7

Càlcul de la reserva obligatòria i inversió de l'import

1. A fi de calcular la reserva en garantia s'ha de prendre en consideració l'import total de l'efectiu mantingut als dipòsits d'efectiu coberts i el 5 per cent del valor de mercat dels valors integrats en els dipòsits de valors coberts mantinguts als membres del Sistema.

Els valors cotitzats en mercats reglamentats es valoren d'acord amb la cotització oficial coneguda del mercat en què cotitzen.

Els valors que no cotitzen en mercats reglamentats són valorats pel seu valor estimat de realització o valor probable de negociació, utilitzant procediments comptables de valoració admesos internacionalment. Els criteris emprats han de perseguir en tot moment la recerca de la valoració més encertada tenint en compte tots els factors que entren en joc a l'hora de valorar actius no cotitzats. En aquest sentit, cal tenir en compte els criteris acceptats a escala internacional com a bones pràctiques de valoració.

2. L'import de la reserva en garantia que ha de mantenir cada membre del Sistema s'ha de calcular anualment, i s'ha de mantenir durant tot l'any següent per cada membre del Sistema fins que es produeixi la revisió immediatament posterior.

Per calcular l'import de la reserva en garantia inicial que ha de mantenir cada membre del Sistema s'ha de trobar la proporció corresponent a cada membre del Sistema respecte de l'import resultant del càlcul de l'apartat 1 anterior i s'ha d'aplicar sobre els 94,1 milions d'euros d'import màxim per al primer any, i sobre el total del Fons més les aportacions en els següents exercicis. Cada membre del Sistema, immediatament després que se li comuniqui l'import corresponent

que s'ha de constituir o, si escau, que s'ha d'ajustar, ha de crear o ha d'ajustar l'import de la seva reserva en garantia.

Les aportacions anuals que hauran de realitzar els membres del Sistema a comptar del següent any en que s'estableixi l'import inicial, seran del 0,06% de la base de càlcul de l'apartat 1 anterior. Aquestes aportacions es mantindran fins que el patrimoni del fons assoleixi l'1,5% de la base de càlcul de les aportacions definides en l'apartat 1 d'aquest article amb un límit màxim de 200 milions d'euros (en valor absolut).

3. Un import equivalent a la reserva en garantia s'ha d'invertir en actius líquids i segurs i s'ha de considerar que compleix els requisits següents:

- a) Els saldos de disposició immediata o amb venciment no superior a un mes mantinguts a altres entitats de crèdit andorranes, de països membres de l'OCDE, o d'altres entitats sempre que estiguin subjectes a unes normes cautelars que l'INAF consideri equivalents a les vigents a Andorra;
- b) La inversió en deute públic andorrà o en deute públic d'estats membres de l'OCDE;
- c) Altres actius de disposició immediata o de termini no superior a un mes, o que siguin fàcilment liquidables, i que l'INAF consideri adequats a cada moment.

4. Els actius en què es materialitzin les reserves en garantia dels membres del Sistema no poden ser objecte de càrrega, gravamen, trava, embargament o despatx d'execució, i no poden respondre a altres obligacions ni es poden aplicar a altres fins diferents dels previstos en aquesta Llei.

Capítol segon. Comissió Gestora

Article 8

La Comissió Gestora

Es crea una Comissió Gestora del Sistema de garantia encarregada de gestionar el bon funcionament del Sistema de garantia i desenvolupar les funcions que s'estableixen en aquesta Llei.

Article 9

Organització

1. La Comissió Gestora està formada per sis vocals, tres d'ells designats pels membres del sistema a través de l'Associació de Bancs Andorrans, i tres designats per l'INAF. La Comissió designa un lletrat assessor que assisteix a les reunions de la Comissió amb veu però sense vot i que assessora en totes les qüestions jurídiques que puguin ser necessàries en el desenvolupament de les tasques i les funcions que corresponen a la Comissió Gestora.

L'INAF du un registre dels nomenaments i els cessaments dels vocals de la Comissió Gestora. Tots els vocals han de ser persones amb una experiència professional adequada, sotmesos al deure de confidencialitat en els termes que en cada moment estableixi la normativa reguladora del règim administratiu de les entitats bancàries andorranes.

2. La presidència de la Comissió Gestora correspon a la persona triada pels seus membres d'entre els membres designats per l'INAF.

3. La Comissió Gestora es reuneix cada vegada que ho disposi el president o quan ho sol·licitin almenys dos dels seus membres. En aquest darrer cas, el president ha de convocar la reunió immediatament. Les decisions de la Comissió Gestora s'han de prendre per majoria i en cas d'empat, el president té vot de qualitat. El president ha d'exercir la representació externa de la Comissió Gestora. En tot el que no s'estableix en aquesta Llei, la Comissió Gestora s'ha de regir per les regles de funcionament que estableixi i que han de ser aprovades pel Govern.

4. Les despeses de la Comissió Gestora les han de sufragar els membres del Sistema, en la mateixa proporció que les de l'import de la reserva en garantia que cadascun ha de mantenir sobre el total màxim d'aquesta reserva en garantia.

5. La Comissió estableix el seu reglament d'organització i funcionament i el tramet al Govern perquè l'aprovi i el publiqui.

Article 10

Funcions

1. Correspon a la Comissió Gestora portar a terme les actuacions que siguin necessàries per al bon funcionament del Sistema de garantia, de manera que els beneficiaris rebin els imports màxims establerts en aquesta Llei.

2. Particularment, amb caràcter no limitatiu, les funcions de la Comissió Gestora són les següents:

a) Controlar els supòsits en què els beneficiaris tenen dret a percebre els imports màxims establerts si es produeix un supòsit de cobertura.

b) Calcular els imports que s'han de satisfer a cada beneficiari.

c) Calcular anualment abans del 15 de març, segons les dades sobre dipòsits coberts corresponents als estats financers anuals de cada membre del Sistema, l'import de la reserva en garantia que ha de mantenir cada membre i les aportacions que han de realitzar al Fons.

d) Reclamar a cadascun dels membres del Sistema, quan s'hagi de pagar als beneficiaris, els imports que cadascun hagi de satisfer, amb el límit en cada cas de la reserva en garantia per al període en curs en què s'hagi produït el supòsit de cobertura, així com organitzar els pagaments als beneficiaris.

e) Representar als membres del Sistema, en els termes previstos en aquesta Llei, en els procediments concursals o d'intervenció administrativa que afectin membres insolvents del Sistema.

f) Sol·licitar de les autoritats judicials o administratives competents la informació imprescindible per al compliment de les seves funcions, i respectar sempre, tant com sigui possible, la confidencialitat de les dades i les circumstàncies dels beneficiaris.

g) Establir les regles de procediment per portar a terme les funcions anteriors i totes les altres que li atribueixi aquesta Llei, que seran d'obligat compliment per als membres del Sistema una vegada hagin estat aprovades per l'INAF.

Capítol tercer. Pagament als beneficiaris i normes concursals

Article 11

Lliurament de fons pels membres del sistema

Quan siguin requerits a aquest efecte, els membres del Sistema han de lliurar o posar a la disposició de la Comissió Gestora, en la forma que estableixi i en el temps necessari per complir el termini previst a l'apartat 3 de l'article 12, les quantitats que els reclamin a cadascun, fins al límit de l'import de la reserva en garantia que cadascun estigui obligat a mantenir a cada moment.

La reclamació a cada membre del Sistema de la part del total que s'hagi de posar a la disposició dels beneficiaris afectats pel supòsit de cobertura, es fa en proporció a la reserva en garantia que cadascun ha de constituir respecte a la reserva en garantia constituïda per tots els membres del Sistema. D'aquest càlcul se n'exclou el membre insolvent del Sistema que motiva l'aplicació de la garantia.

Article 12

Pagaments als beneficiaris

1. La Comissió Gestora ha de determinar la manera com es reconeixerà a cada beneficiari l'import degut i la forma de cobrament.

2. Es començaran a fer els pagaments als beneficiaris amb el producte de la venda dels actius afectes a la reserva en garantia del membre insolvent del Sistema, i solament es poden utilitzar les reserves en garantia dels altres membres del Sistema quan la reserva en garantia del membre insolvent s'hagi esgotat.

3. La Comissió Gestora ha de pagar als beneficiaris els imports que els corresponguin, dintre dels límits màxims establerts en aquesta Llei, a mesura que els membres del Sistema compleixin l'obligació de lliurament o la posada a la disposició de les quantitats amb què els correspon contribuir, i en qualsevol cas no més tard del mes següent a la data en què es produeix un supòsit de cobertura.

4. En cas que, en excedir-se els límits de les reserves en garantia indisponibles mantingudes pels membres del Sistema, no fos possible la devolució íntegra a

tots els beneficiaris de la totalitat dels imports màxims establerts a aquesta Llei, s'ha de pagar a cadascun el màxim possible i s'ha d'establir una prorrata de les quantitats disponibles al Sistema de garantia en relació amb el dret que tingui cadascun a percebre del mateix Sistema, tenint després el privilegi que s'estableix a l'article 15 per cobrar l'import de la diferència fins arribar al límit màxim legalment establert per a cada Beneficiari.

Article 13

Recuperació d'aportacions en l'àmbit de procediments concursals o d'intervenció

1. Els membres del Sistema tenen dret a recuperar els imports lliurats a la Comissió Gestora perquè efectui els pagaments corresponents als beneficiaris i es reconstrueixi la reserva en garantia. A aquest efecte, es poden presentar al procediment concursal o d'intervenció que s'hagi pogut incoar al membre insolvent del Sistema, i poden ser representats per la Comissió Gestora en els termes que estableix l'article 14.

2. Respecte de l'import que els beneficiaris no haguessin pogut percebre, de conformitat amb el que s'estableix en aquest capítol, per insuficiència de les reserves en garantia i fins al límit màxim establert en aquesta Llei, si escau, també seran representats de forma conjunta als procediments d'insolvència i intervenció per la Comissió Gestora.

Article 14

Representació de la Comissió Gestora

1. La Comissió Gestora actua en nom i representació conjunta dels membres del Sistema que haguessin contribuït amb les seves reserves en garantia per al pagament als beneficiaris, a fi de recuperar-ne els imports i distribuir després les quantitats percebudes a cadascun dels membres del Sistema en proporció al que han aportat, si no es pogués recuperar el total, o per la totalitat que han pagat efectivament. També representa als beneficiaris per a la recuperació dels imports que, fins al límit màxim establert per beneficiari en aquesta Llei, no haguessin pogut rebre perquè les reserves en garantia van resultar insuficients. Per exercir aquestes representacions no és necessari atorgar cap poder de

representació, ja que aquesta representació s'entén conferida per aquesta Llei.

2. La representació dels membres del Sistema i dels beneficiaris es limita, respectivament, a la recuperació dels imports corresponents a les reserves en garantia aportades i als imports no cobrats per sota del límit màxim establert en aquesta Llei.

A més de l'actuació conjunta per la recuperació de les quantitats pagades a càrrec de les reserves en garantia, els membres del Sistema i els beneficiaris poden reclamar, de forma separada i independent en els procediments concursals o d'intervenció pertinents, les quantitats que excedeixin, si escau, del límit màxim establert en aquesta Llei, i qualsevol altre crèdit que poguessin tenir amb el membre insolvent del Sistema, conforme a les regles generals establertes a la legislació de fallides i suspensions de pagaments o a altres normes aplicables vigents a cada moment.

Article 15

Privilegi concursal dels beneficiaris i dels membres del sistema

1. En cas que no s'hagi pogut efectuar el pagament de l'import màxim establert en aquesta Llei pel sistema de Garantia, els beneficiaris tindran un privilegi especial amb la finalitat de cobrar de la massa activa del membre insolvent del Sistema l'import de la diferència fins a arribar a l'import màxim establert en aquesta Llei. Els crèdits dels beneficiaris que excedeixin l'import màxim establert tenen la caracterització que correspongui d'acord amb la legislació de fallides i suspensions de pagaments o a altres normes aplicables vigents a cada moment.

2. El cobrament de l'import corresponent a aquest privilegi s'efectua enfront de qualsevol actiu del membre insolvent del Sistema sobre el qual no recaigui un dret real de garantia en favor de tercers.

3. Una vegada els beneficiaris hagin rebut la totalitat de l'import màxim establert conforme al que preveu aquesta Llei, ja sigui mitjançant el pagament efectuat directament per la Comissió Gestora o bé una vegada s'hagi exercitat el seu privilegi conforme al que disposa aquest article, els membres del Sistema gaudiran al mateix temps d'un privilegi

especial sobre els béns i els drets de la massa activa no subjectes a càrregues o gravàmens de caràcter real, fins a arribar a la totalitat de les quantitats que, a càrrec de les seves respectives reserves en garantia, cadascun dels membres del Sistema hagi lliurat a la Comissió Gestora per pagar als beneficiaris.

4. Els privilegis establerts en aquest article prevalen sobre qualsevol altre que pugui establir la legislació vigent a cada moment sobre fallides i suspensions de pagaments, excepte les hipoteques i les penyores o els embargaments judicials o administratius travats amb anterioritat a la declaració del supòsit cobert. Els imports recuperats pels membres del Sistema com a conseqüència de l'exercici d'aquest privilegi s'han de destinar necessàriament a la reconstitució de les seves reserves en garantia.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Facultats de desenvolupament de la Llei

Es faculta a l'INAF a desenvolupar, mitjançant comunicats tècnics, els preceptes d'aquesta Llei que així ho disposen.

Disposició addicional segona. Consideració de la reserva en garantia com a recursos propis

En compliment de la ràtio de solvència en els termes que estableix l'article 3 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, del 29 de febrer de 1996, l'import efectivament constituït a cada moment com a reserva en garantia es considera com a fons propis.

A l'efecte de presentar els estats financers de les entitats bancàries, i mentre no es dugui a terme l'adaptació sectorial a les disposicions que estableix la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, la reserva en garantia s'ha de presentar amb la signatura X – Reserves- reserves en garantia, del passiu del balanç que estableix el Pla comptable normalitzat que han d'implementar tots els components operatius del sistema financer, aprovat per Decret el 19 de gener del 2000.

L'INAF, mitjançant l'emissió d'un comunicat tècnic, ha de fixar els criteris comptables que cal emprar i en concret la metodologia que cal seguir per a la dotació de la reserva en garantia fins a arribar a l'import conjunt no inferior als 94,1 milions d'euros de cobertura inicial que estableix l'article 6 i les aportacions anuals al Fons per cada membre del Sistema. Es podran realitzar a tal efecte amb càrrec a resultats o amb càrrec a reserves de lliure disposició.

Disposició addicional tercera. Normes concursals

Els actius afectes a les reserves en garantia del membre insolvent s'han de separar de la massa activa i s'han de posar a disposició de la Comissió Gestora per vendre'ls o pagar als beneficiaris, tal com disposa l'article 12.

Per determinar les quantitats que gaudeixen de privilegi enfront de la massa activa del membre insolvent del Sistema, segons estableix l'article 15, n'hi haurà prou amb la certificació que efectui la Comissió Gestora, que farà fe dels titulars dels crèdits privilegiats i del seu import.

Els procediments judicials separats que pugui iniciar qui s'entengui perjudicat per situacions d'insolvència no obsten a l'execució dels actius afectes a la reserva en garantia constituïda pel membre insolvent del Sistema, que es pot dur a terme separatament del procediment concursal, de manera que es pugui fer el pagament als titulars del privilegi establert a l'article 15 de forma immediata.

Disposició transitòria

1. El Sistema de garantia que regula aquesta Llei ha de ser operatiu en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la mateixa. Dintre d'aquest termini s'ha de constituir la Comissió Gestora i s'han d'afectar les inversions a la reserva en garantia que regula el capítol segon i l'article 7, respectivament.

2. Les quantitats dipositades per les entitats bancàries a l'INAF en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, en virtut de les disposicions de la Llei de reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de

mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995, s'han de lliurar als membres del Sistema, que han d'afectar els actius líquids a què es refereix l'article 7 amb la finalitat de cobrir la reserva en garantia fins a l'import corresponent a cada membre del Sistema i arribar a un import conjunt inicial no inferior als 94,1 milions d'euros de cobertura que estableix l'article 6.

Quan el membre del Sistema tingui cobertes totalment les seves reserves en garantia, els rendiments eventuals dels actius en què estiguin materialitzades han de ser plenament disponibles.

3. La cancel·lació dels dipòsits a l'INAF i l'afectació dels actius líquids indicada en l'apartat anterior s'ha de dur a terme en el termini màxim d'un mes a partir de la determinació per la Comissió Gestora de les reserves que s'han de constituir per cada membre del Sistema, a la vista dels imports dels dipòsits d'efectiu coberts i els dipòsits de valors coberts a cadascuna de les entitats bancàries, el 31 de desembre del 2010.

Disposició derogatòria

1. Queden derogades totes les disposicions reguladores del règim de dipòsit de reserves en garantia pel que fa a les entitats bancàries, que continuaran vigents per a la resta de les entitats integrades al sistema financer excepte les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i, en particular, les següents:

a) Article 3 i disposició transitòria cinquena de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995.

b) Decret d'homologació com a fons públics, a l'efecte de complir el coeficient d'inversions obligatòries de determinats dipòsits a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del 22 d'agost de 1994.

c) Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, del 4 de juliol del 2001.

2. Queden derogades les disposicions legals de rang igual o inferior en el que quedin afectades per aquesta Llei.

Disposició final primera. Modificació de disposicions reguladores dels dipòsits de les reserves en garantia de les entitats integrades en el sistema financer

1. Es modifica l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer, aprovada el 27 de novembre de 1993, que queda redactat com segueix:

“Article 17

Dipòsit de reserves en garantia

1. A més del capital social, les entitats no bancàries integrades en el sistema financer tenen l'obligació de mantenir unes reserves mínimes de fons propis que han de ser dipositades a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, en garantia de les seves obligacions operacionals, amb l'única excepció de les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat.

2. El Govern, mitjançant reglament i amb els límits màxims establerts en aquesta Llei, a proposta del ministre encarregat del Departament de Finances, ha de fixar amb l'informe previ de l'INAF, els barems que s'han d'aplicar en la constitució dels dipòsits referits, en funció de la naturalesa de l'activitat de l'entitat.

3. El Consell General, mitjançant una regulació específica, ha de fixar els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, en funció de la naturalesa de la seva activitat.

4. Les condicions que s'han d'aplicar als referits dipòsits les ha d'establir el Govern.”.

2. Es modifica l'apartat b) de l'article 16 de la Llei de Regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre de 1997, que queda redactat com segueix:

“b) L'incompliment de les normes vigents en matèria de garantia de dipòsits.”.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 2 de febrer del 2011

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 2/2011, del 2 de febrer, dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors, i de la custòdia de menors

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 2 de febrer del 2011 ha aprovat la següent:

llei 2/2011, del 2 de febrer, dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors, i de la custòdia de menors

Exposició de motius

Les vies processals vigents al Principat per dur a terme l'execució de sentències estrangeres amb efectes civils a Andorra són la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, i la Llei qualificada de la justícia, del 3 de desembre de 1993.

L'adopció per part d'Andorra de tres convenis internacionals en matèria de dret internacional privat -el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions